

rens Organisation og Flaadespørgsmaalet liggende for os. Derfor vil jeg ikke tilraade at stemme for Forslaget under Nr. 18; men jeg vil være meget villig til at gaae ind paa Forslag af Ministeren eller af Udvalget, som maatte gaae ud paa at nedsette de 8 første Conti paa Budgettet saaledes, at vi alligevel faae de 50,000 Rb., som Ministeren forlanger under Nr. 18. Jeg antager, at det er Noget, der temmelig godt lader sig gjøre; alene Contoen under Nr. 2 er forhøjet med 40,000 Rb. — ialt med 80,000 Rb., men deraf ere de 40,000 Rb. en Dumpostering —; Nr. 6 er forhøjet med 36,000 Rb.; vel er Nr. 8 noget nedsat, men man vil dog see, at den Forandring, jeg har omtalt, meget godt kan lade sig gjøre. Jeg haaber herved at have klaret min Stilling til et Forslag af en saa overordentlig Vigtighed, saaledes at ærede Medlemmer ikke skulle kunne bestynde mig for uden Overveielse at gaae hen og stemme imod et Forslag af denne Natur. — Angaaende Forslagene under Nr. 15 og 16, vedkommende det paa-tænkte nye Signalfystem, da skal jeg ikke udtale nogenformhelst Dom over, hvilket System der er at foretrække, enten det, som man for nogle Aar siden saa stærkt anbefalede, og som maaffee deelviis allerede er indført, eller dette nye System; men det forekommer mig mærkeligt, at naar man har saa stærkt tilraadet at vedtage dette, man da ikke har ladet Forslaget blive leedsaget af en Betænkning af nogle af vore Handelsforeningers Bestyrelser, Noget, som man ellers ikke i saadanne Forhold pleier at forsømme. Naar Taler er om Noget, Handelen vedkommende, pleier man jo, som bekendt, altid at indhente Grosfererfocietetets Betænkning, men i dette Tilfælde mangle vi en saadan, og det forekommer mig dog at være et Tilfælde, hvor vi simplest og billigst maatte have en saadan; thi ellers have vi ingen Garantier for, at Handelsstanden vil overhovedet anbefale eller synes om at gaae ind paa dette nye Signalfystem, selv om vi vedtage det, og jeg vilde da finde det noget betænkeligt, eller i alt Fald vilde vi ikke naae Hensigten med vor Bevilling, hvis kun Marinen skulde vedtage det nye System, og det ikke tillige blev vedtaget af Handelsstanden. Jeg har derfor,

saalænge ikke Betænkninger, deels fra Grosfererfocietetet og deels fra de andre Handelsforeningers Bestyrelser omkring i Provindserne foreligge, som anbefale det nye Signalfystems Indførelse fremfor det hidtil brugte, Betænkning ved at gaae ind paa Forslaget.

Bille: Der har som bekendt i en Række af Aar været ført Anke over den Maade, hvorpaa vore Fyrstibe have været udlagte, idet nemlig nogle af de vigtigste blandt disse bleve tagne ind til en vis bestemt Aarstid, nemlig den 1ste Januar, og under alle Omstændigheder, hvorledes end Vinteren var, først ere blevne udlagte igjen den 1ste Marts, medens de øvrige Fyrstibe vel bleve liggende ube, saalænge Veirforholdene tillode det, men, naar de først vare indbragne paa Grund af Sis, ikke udlagdes paany før 1ste Marts. De gjentagne Klager, der førtes derover, bevirkede i en tidligere Samling, at den daværende Marineminister afgav et Bøfte om at ville sørge for en Forandring i dette Forhold. I Henhold hertil udkom en Bekjendtgjørelse af 10de September 1866, der fastsætter, at „Fyrstibene ved Læss-Trindelen, ved Kobbergrunden og ved Anholt, knob, der hidtil have været indbragne hvert Aar i Tidsrummet fra 31te December til 1ste Marts, herefter, ligesom Fyrstibene i Drogden og i Læss-Nende, ville blive holdte paa deres Stationer Aaret rundt, saalænge Isten tillader det, og at samtlige Fyrstibe, naar de ved Sis-gang tvinges til at forlade Stationerne, igjen ville blive udlagte, saasnart Omstændighederne tillade det.“ Man kan ikke Andet end i høi Grad paaflønne den Smødelommen, som Marinen saaledes har viist, og det kunde derfor synes noget usfsjonstomt, om nu Anker føres over det Forhold, der er tilveiebragt ved denne Bekjendtgjørelse. Men jeg troer dog, at det er nødvendigt at gjøre opmærksom paa denne Sag, fordi man i sin Over og Nidkjærhed for at komme et almindeligt Duffe imøde vistnok er gaaet noget længere, end det egentligt kan ansees for at være klogt og rigtigt. Den Erfaring, der har været indhøstet i denne Vinter med Hensyn til den Maade, hvorpaa Bekjendtgjørelsen har virket, er ingenlunde glædelig. Forholdet har nemlig filllet sig saaledes, at de